

ความสำคัญของการวางแผนภาษีต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*

THE IMPORTANCE OF TAX PLANNING TO GROWING LISTED
COMPANIES ON THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

ธัญวรัตน์ สุขสถิตย์

Thanwarat Suksathit

ดารณี เอื้อชนะจิต

Daranee Uachanachit

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sripatum University, Thailand

E-mail: iilooktarnii@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอเกี่ยวกับความสำคัญของการวางแผนภาษีที่มีต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยพบว่า 1) การวางแผนภาษีมีความสำคัญต่อการเติบโตของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพราะการวางแผนภาษีเป็นการดำเนินงานด้านภาษีของบริษัทที่ดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กฎหมายและเป็นการเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง และช่วยให้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กฎหมายกำหนดเพื่อนำไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี ซึ่งเป็นการลดภาระภาษีให้น้อยลง 2) การวางแผนภาษีเป็นการใช้กลยุทธ์ในแบบทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อลดค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลงโดยที่ไม่มีผลกระทบกับกำไรทางบัญชี หรือเป็นการทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยที่ไม่มีผลกระทบกับกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเสียภาษีอากรโดยถูกต้องและไม่หลบเลี่ยงการชำระภาษี 3) การวางแผนภาษีที่ดีเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีเงินได้ที่จะต้องเสีย ซึ่งจะช่วยให้รู้จักใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้คุ้มค่าและส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ และ 4) การวัดการเติบโตของกิจการสามารถวัดได้จากหลายหลายวิธีการ ได้แก่ การวัดจากการเติบโตของผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน การวัดอัตราการเติบโตของเงินปันผลหรือมูลค่าทางบัญชี การวัดจากอัตรากำไรต่อหน่วยของสินทรัพย์ การวัดจากอัตรากำไรต่อหน่วยของส่วนของผู้ถือหุ้น การวัดจากอัตรากำไรต่อหน่วยของสินทรัพย์

* Received 2 June 2022; Revised 25 September 2022; Accepted 29 September 2022

กำไรขั้นต้น การวัดจากกำไรอัตราผลตอบแทนการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยและภาษีและการวัดจากอัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ

คำสำคัญ: การวางแผนภาษี, การเติบโตของกิจการ, บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Abstract

The article aims to present the importance of tax Planning to listed companies on the Stock Exchange of Thailand. This study was done by reviewing concepts and theories and research related. The results showed that; 1) Tax planning is essential to the growth of companies listed on the Stock Exchange of Thailand. Because tax planning is the tax activity of a company registered under the law, it's a preparation to pay taxes correctly and completely. It can use tax benefits as stipulated by law to be used for an annual income tax deduction to reduce the tax burden. 2) This is a direct or indirect strategy to reduce corporate income tax expenses without affecting accounting profits. Or the reduction of taxable profits without affecting accounting profits and taxable profits to ensure proper taxation without relying on tax evasion. 3) Good tax planning must start with a detailed understanding of the income taxes that will be payable. Such as this will enable them to know how to make good use of the tax benefits and affect the growth of the business. 4) To measure business growth can measure in several ways including; Measuring Retention Ratio, Measuring from Payout Ratio, Measuring from Return on assets, Measuring from Return on Equity, Measuring from Gross Profit Margin, Measure from Cashflow of Operations Activities, and Measuring Net profit.

Keywords: Tax Planning, Business Growth, Listed Companies on The Stock Exchange of Thailand

บทนำ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand) มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากเป็นตลาดทุนที่สำคัญสำหรับนักลงทุน และยังส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอุตสาหกรรมภายในประเทศ อีกทั้งยังเป็นช่องทางในการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก และจากการปรับตัวโดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการ ส่งผลให้ตลาดทุนไทยมีความโดดเด่นทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพการดำเนินงาน โดยยังคงมีสภาพคล่องเป็นอันดับหนึ่งในภูมิภาคอาเซียนอย่างต่อเนื่องด้วย

มูลค่าการซื้อขายเฉลี่ยต่อวัน 67,334.80 ล้านบาท ขณะที่มูลค่าหลักทรัพย์ ณ ราคา IPO ของบริษัทจดทะเบียนมีมูลค่ากว่า 5.55 แสนล้านบาท และมูลค่าระดมทุนของหลักทรัพย์เข้าใหม่สูงสุดเป็นอันดับ 8 ของโลก ทั้งนี้ ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ได้ฟื้นตัวค่อนข้างเร็ว จึงทำให้ ณ สิ้นปี 2563 SET Index ปิดที่ระดับ 1,449.35 จุด ปรับลดลงเพียงร้อยละ 8.30 จากสิ้นปีที่ผ่านมา ซึ่งดีกว่าดัชนี MSCI ASEAN ที่ลดลงถึงร้อยละ 9.30 ในช่วงเวลาเดียวกัน (ตลาดหลักทรัพย์, 2563) ทั้งนี้ กลุ่มตลาดหลักทรัพย์ฯ ยังทำหน้าที่กำกับดูแลการซื้อขายของผู้ลงทุนและทำหน้าที่กำกับดูแล การเปิดเผยข้อมูลของหลักทรัพย์จดทะเบียนต่อผู้ลงทุนให้เป็นไปอย่างถูกต้อง โปร่งใสและทันเวลา

การดำเนินธุรกิจของกลุ่มอุตสาหกรรมในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จำเป็นต้องมีการวางแผนภาษีอย่างเคร่งครัด เพื่อให้มีการเสียภาษีที่ถูกต้องตามกฎหมายและสามารถใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่พึงจะได้รับ ทั้งนี้ ภาษีเป็นปัจจัยสำคัญของการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากภาษีเป็นรายจ่ายที่มีอัตราตามกฎหมายซึ่งกำหนดต้องชำระสูงสุดร้อยละ 20 ของกำไรที่ได้จากการดำเนินกิจการ (กรมสรรพากร, 2564) ดังนั้น ภาษีจึงเป็นรายจ่ายหรือต้นทุนจากการดำเนินกิจการ หากกิจการสามารถลดภาษีลงได้จะส่งผลต่อค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงจึงทำให้กำไรสุทธิทางบัญชีและกระแสเงินสดในกิจการเพิ่มสูงขึ้น (ชัยสิทธิ์ ตรีชูธรรม และดุยลักษณ์ ตรีชูธรรม, 2551) ในขณะที่มุมมองของรัฐจะจัดภาษีเพื่อเป็นรายรับของประเทศ และดำเนินการจัดเก็บตามประมวลรัษฎากร โดยมีกรมสรรพากรทำหน้าที่จัดเก็บภาษีและใช้นโยบายทางภาษีอากรเพื่อให้ได้ภาษีตามเป้าหมายอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กล่าวได้ว่า ภาษีเป็นกลไกในการพัฒนาเศรษฐกิจ (กรมสรรพากร, 2564) แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประมวลรัษฎากรมีเงื่อนไขและแนวทางปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้กิจการเลือกวิธีปฏิบัติเพื่อให้ประหยัดภาษีลงได้และลดภาระค่าใช้จ่ายภาษีให้ต่ำที่สุดซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่เรียกว่า การวางแผนภาษีโดยภาษีจะต้องถูกรายงานทางบัญชีและรายงานทางภาษีการรายงานทางบัญชีมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงข้อมูลทางการเงินต่อผู้ใช้งบการเงินในการศึกษาและทำความเข้าใจกับผลการดำเนินงานจากงบแสดงฐานะการเงินของบริษัทซึ่งมีความแตกต่างกับรายงานทางภาษีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานงบแสดงฐานะการเงินที่หน่วยงานภาครัฐหรือกรมสรรพากรกำหนดและจัดเก็บ โดยที่ในบางสถานการณ์ Desai อธิบายว่า การรายงานทางบัญชีและการรายงานทางภาษีมีโอกาสไม่สอดคล้องกันหรือขัดแย้งกัน เพราะหลักบัญชีกับหลักภาษีอากรยึดใช้หลักการที่แตกต่างกัน จึงทำให้มีผลกระทบต่อกำไรสุทธิทางบัญชีกับกำไรสุทธิทางภาษีอาจจะแตกต่างกันตามไปด้วย เช่น กำไรทางบัญชีมีค่าสูงกว่ากำไรทางภาษี อย่างไรก็ตามสิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าบริษัทที่มีการวางแผนและการจัดการทางภาษีอย่างชัดเจน (Desai, M. A. & Hines, J., 2003)

ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างการวางแผนภาษีและมูลค่ากิจการได้รับอิทธิพลจากการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท โดย Wilson, R. ได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการลดภาษีและมูลค่ากิจการของบริษัทในสหรัฐอเมริกา พบว่า การปฏิบัติที่มีการหลบหลีกทางภาษี

มีความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการปฏิบัติและระดับหลักเกณฑ์ทางภาษีที่สูง (Wilson, R. J., 2009) ซึ่งประเด็นดังกล่าว Desai and Dharmapala อธิบายว่า มีความเกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการที่ดีจึงทำให้บริษัทมีการวางแผนภาษีเพิ่มขึ้นหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Corporate Income Tax Rate: ETR) จะมีค่าต่ำ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของผลตอบแทนของผู้บริหารอาจได้รับอรรถประโยชน์จากการหลีกเลี่ยงภาษี (Tax Avoidance) ซึ่งใช้ค่าความแตกต่างระหว่างหลักการทางบัญชีและหลักเกณฑ์ทางภาษี (Book - Tax Differences: BTDs) เป็นช่องว่างในการหลีกเลี่ยงภาษี และหากผู้บริหารมีแรงจูงใจจากการได้รับผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ผู้บริหารมีการหลีกเลี่ยงภาษีเพิ่มขึ้น สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าผลตอบแทนของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการหลีกเลี่ยงภาษี (Desai, M. A. & Dharmapala, D., 2006)

ดังนั้น กิจการที่มีการวางแผนภาษีจะมีอรรถประโยชน์ทางตรงต่อมูลค่ากิจการ เนื่องจากการวางแผนภาษีสามารถวัดจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่แท้จริง (Effective Corporate Income Tax Rate : ETR) อัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อสินทรัพย์รวม (Corporate Income Tax Ratio To Total Assets : TAX/ASSET) และอัตราส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Corporate Income Tax Ratio To Operating Cash Flows : TAX/CFO) ซึ่งเป็นอัตราส่วนชี้วัดที่ครอบคลุมการวางแผนภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชี (Book - Tax Nonconforming Tax Planning) และการทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษี และมูลค่ากิจการสามารถวัดค่าจาก Tobin's Q โดยที่ ภาณุวัฒน์ คณะโต กล่าวว่า Tobin's Q เป็นตัวชี้วัดที่สะท้อนมูลค่าของกิจการหรือผลการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารนำมาใช้ในการตัดสินใจจากงบการเงินและมูลค่าทางการตลาด (Market Value) มูลค่าขององค์กร (ภาณุวัฒน์ คณะโต, 2560) และนอกจากนี้การวัดความเติบโตของกิจการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจ นั่นคือ การคืนทุนให้แก่ผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นซึ่งสามารถวัดด้วยอัตราผลตอบแทนของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น (ROE) และการเพิ่มขึ้นของกำไรสะสมที่ทำให้เห็นถึงรายได้และกำไรที่จะส่งผลต่อค่าใช้จ่ายทางภาษีนั่นเอง (Brigham, K. H. et al., 2013) อาทิ ผลการวิจัยของ สัตยา ตันจันทรพงศ์ และพัทธ์ยศ เดชศิริ พบว่า การวางแผนภาษีมีผลกระทบในเชิงลบต่อมูลค่ากิจการซึ่งวัดจากค่า Tobin's Q แต่มีผลกระทบในเชิงบวกกับผลการดำเนินงานขององค์กร (สัตยา ตันจันทรพงศ์ และพัทธ์ยศ เดชศิริ, 2561)

จากความสำคัญของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อระบบเศรษฐกิจและการลงทุน ดังเช่น ผลการวิจัยของ พงศธร จันทรประทัก และคณะ พบว่า เศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์ และจากความสำคัญของการวางแผนภาษีของกิจการที่ส่งผลต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (พงศธร จันทรประทัก และคณะ, 2564) ดังเช่นผลการวิจัยของ อรพรรณ เชื้อเมืองพาน และมนตรี ช่วยชู

พบว่า โครงสร้างเงินทุน โครงสร้างการเป็นเจ้าของ ระบบการควบคุมภายใน และคุณภาพงานสอบบัญชี ซึ่งส่งผลไปยังการวางแผนทางภาษีโดยที่สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน และมนตรี ช่วยชู, 2563) และจากที่กล่าวมา ผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนภาษีของกิจการที่ส่งผลต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ แนวคิด ทฤษฎี รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งผลการศึกษานำไปสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนภาษีได้ในลำดับต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Stock Exchange of Thailand หรือ SET) มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504 - 2509) จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาโดยการจัดตั้งตลาดหุ้นของประเทศไทยเริ่มจัดตั้งในปี พ.ศ. 2505 และในระยะเริ่มแรกจัดตั้งในรูปแบบห้างหุ้นส่วนจำกัด หลังจากนั้นในปีถัดมาได้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดและเปลี่ยนชื่อเป็น “ตลาดหุ้นกรุงเทพ” (Bangkok Stock Exchange) ซึ่งไม่ได้รับความสนใจจากนักลงทุนมากเท่าใดนักโดยในช่วงเวลานั้นมีมูลค่าการซื้อขายเพียง 160 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2511 และ 114 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2512 และปริมาณการซื้อขายได้ลดลงเป็น 46 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2513 และยิ่งลดลงเหลือเพียง 28 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2514 และถึงแม้ว่าการซื้อขายหุ้นก็จะมีมูลค่าสูงถึง 87 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2515 แต่การซื้อขายหุ้นก็ยังคงไม่เป็นที่สนใจของนักลงทุนในช่วงเวลานั้น โดยมูลค่าการซื้อขายหุ้นที่ต่ำสุดมีเพียง 26 ล้านบาทเท่านั้น ทำให้ตลาดหุ้นกรุงเทพก็ต้องปิดกิจการลงในที่สุด

แต่อย่างไรก็ตามแนวคิดเกี่ยวกับการจัดตั้งตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบมาตรฐานและมีระเบียบที่ชัดเจนและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการนั้น ก็ยังคงได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2510 - 2514) จึงได้มีการนำเสนอแผนการจัดตั้งตลาดทุนดังกล่าวขึ้นเป็นครั้งแรก โดยให้มีเครื่องมืออำนวยความสะดวกและมาตรการสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ที่เหมาะสมในปี พ.ศ. 2512 รัฐบาลได้ทำการว่าจ้างศาสตราจารย์ชิตินัย เอ็ม รอบบิ้นส์ ศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการเงินจากมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกา เพื่อมาทำการศึกษาช่องทางการพัฒนาตลาดทุนไทยในเวลาต่อมา ทำให้ในปี พ.ศ. 2515 ได้มีการแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจการค้าที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยคณะปฏิวัติที่ 58 ส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแลการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานมีความเป็นระเบียบและยุติธรรม และต่อมาในปี พ.ศ. 2517 รัฐบาลจึงได้มี

การประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2517 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะจัดให้มีพื้นที่ส่วนกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ และตามด้วยการแก้ไขบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับรายได้เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ โดยในปี พ.ศ. 2518 กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้รับการแก้ไขจนมีความเหมาะสม จนในวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (The Securities Exchange of Thailand) จึงได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น “The Stock Exchange of Thailand” (SET) เมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2534 (ตลาดหลักทรัพย์, 2563)

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งในระยะแรกเรียกว่า “ตลาดทุน” (Capital market) จึงเป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียนให้กับผู้ซื้อและผู้ขาย (Distribution channel) ถือเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเงิน (financial system) โดยเป็นแหล่งระดมเงินทุนระยะยาวที่ช่วยสร้างความเข้มแข็งทางการเงินให้แก่ภาคธุรกิจ ขณะเดียวกันตลาดทุนยังเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทั้งบุคคลและสถาบันได้ผลตอบแทนจากการลงทุนสูงกว่าการออมเงินในรูปแบบอื่น ๆ และในหลายประเทศทั่วโลกต่างก็มีตลาดทุนเพื่อเป็นแหล่งระดมเงินทุนทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมถึงประเทศไทยที่มีตลาดทุนที่เปิดดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์ นับตั้งแต่ 30 เมษายน พ.ศ. 2518 จนถึงปัจจุบัน

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยถือเป็นแหล่งระดมทุนระยะยาวของบริษัท (ตลาดหลักทรัพย์, 2565) ดังนั้น การนำกิจการหรือบริษัทเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จึงช่วยให้บริษัทสามารถระดมเงินทุนจากประชาชนทั่วไปได้โดยตรง เพื่อนำไปเป็นเงินทุนหมุนเวียนหรือขยายธุรกิจของบริษัทได้โดยไม่มีภาระที่ต้องชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ยตามงวดเวลาที่กำหนด เหมือนการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน ทำให้บริษัทมีความยืดหยุ่นในการบริหารเงินมากขึ้น เพราะบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ สามารถระดมทุนเพิ่มเติมเมื่อมีความต้องการใช้เงินเพิ่มขึ้น โดยการออกตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ ได้หลากหลายยิ่งขึ้นทั้งตราสารหนี้ ตราสารทุนและตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน เช่น หุ้นสามัญเพิ่มทุน หุ้นกู้ หุ้นกู้แปลงสภาพ เป็นต้น ซึ่งช่วยให้กิจการเหล่านั้นสามารถจัดโครงสร้างทางการเงินที่เหมาะสมต่อการดำเนินธุรกิจของบริษัทได้ และนอกจากนี้แล้วการที่กิจการหรือบริษัทได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ยังเป็นการช่วยสร้างความน่าเชื่อถือและภาพลักษณ์ที่ดีในการบริหารงานและมาตรฐานการดำเนินงานของบริษัทมากขึ้น ผ่านกลไกและระบบการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ เพราะการที่บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร และความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ผ่านช่องทางและระบบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ ทำให้บริษัทเป็นที่รู้จักของผู้ลงทุนมากขึ้น และกระตุ้นให้ผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนมีการบริหารงานแบบมีอาชีพ เนื่องจากต้องมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นในวงกว้างทั้งนี้ นอกจากการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัทมากขึ้นแล้ว ยังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือแก่ลูกค้า คู่ค้าและสถาบัน

การเงิน ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสทางการค้าและการเข้าถึงพันธมิตรทางการค้าซึ่งจะช่วยให้การต่อยอดธุรกิจในอนาคตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าตลาดหลักทรัพย์ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับกิจการ ดังนั้น การที่กิจการหรือบริษัทได้ทำการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะช่วยให้บริษัทมีภาพลักษณ์ที่ดี มีความน่าเชื่อถือ และสามารถระดมทุนได้ง่ายขึ้น ทำให้สามารถขยายกิจการและสามารถสร้างมูลค่าให้กิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้บริษัทเติบโตได้อย่างมั่นคง แต่อย่างไรก็ตามบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ก็ยังคงต้องดำเนินกิจการด้วยความมีคุณธรรมและจริยธรรม และปฏิบัติตามกฎหมายโดยเฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการชำระภาษี ดังนั้นในการสร้างความเติบโตให้กับบริษัทโดยดำเนินการตามกฎหมายภาษีจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนทางภาษีให้ดี และถูกต้องภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนภาษี

“การวางแผนภาษี” มีความสำคัญเพราะเป็นการดำเนินงานด้านภาษีของบริษัทที่ดำเนินการจดทะเบียนภายใต้กฎหมาย ซึ่ง ตลาดหลักทรัพย์ อธิบายไว้ว่า การวางแผนภาษีเป็นการเตรียมการเพื่อเสียภาษีให้ถูกต้อง ครบถ้วน และใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยสามารถนำไปใช้ลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปี ช่วยลดภาระภาษีให้น้อยลงรวมถึงไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มหรือเสียเบี้ยปรับโดยใช้เหตุ และการวางแผนภาษีที่ดีควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจในรายละเอียดเกี่ยวกับภาษีเงินได้ที่จะต้องเสีย และรู้จักใช้ประโยชน์จากสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้คุ้มค่า ซึ่งหลักในการวางแผนภาษี มี 5 เรื่องที่เราต้องรู้ คือ รู้ประเภทของรายได้ รู้ค่าใช้จ่ายที่หักภาษีได้ รู้ค่าลดหย่อนเพื่อลดภาษี รวมถึงรู้วิธีการคำนวณภาษี และรู้ช่องทางการยื่นภาษี (ตลาดหลักทรัพย์, 2563) ส่วน สุเทพ พงษ์พิทักษ์ อธิบายว่า การวางแผนภาษีอากร (Tax Planning) คือ การกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน (Financial Transactions) อาทิ รายการรายได้ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และจำนวนกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นทางภาษีอากรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ในอันที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาภาษีอากรไม่ว่าประการใด ๆ (สุเทพ พงษ์พิทักษ์, 2561) โดยมีมุ่งหมายให้การเสียภาษีอากรและการปฏิบัติการเกี่ยวกับภาษีอากรขององค์กรเป็นไปโดยถูกต้องและครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายภาษีอากรกำหนดไว้ และเป็นผลให้จำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียนั้น เป็นจำนวนน้อยที่สุดหรือประหยัดที่สุด รวมทั้งใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสูงสุด ทั้งนี้ โดยต้องไม่อาศัยการทุจริตหลีกเลี่ยงภาษีอากร ในขณะที่ Miles, J. & Shevlin, M. กล่าวว่า การวางแผนภาษีเป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจมีวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มความมั่งคั่งของเจ้าของซึ่งเป็นผลกระทบทางตรงที่ทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล ลดลงหรือเป็นผลกระทบทางอ้อมจากวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงหรือเรียกว่า “ค่าใช้จ่ายภาษี” (Miles, J. & Shevlin, M., 2001) สอดคล้อง

กับ Dyreng, et al. กล่าวว่า การวางแผนภาษีเป็นกลยุทธ์ทางภาษีซึ่งเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง โดยการดำเนินธุรกิจหรือปฏิบัติทางบัญชีเพื่อให้ค่าใช้จ่ายภาษีลดลง ซึ่งการวางแผนภาษีสามารถวัดจากค่าอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) หากอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) มีค่าต่ำแสดงว่ามีการวางแผนภาษีในระดับสูง การวางแผนยังเป็นทฤษฎีทางเลือก (Trade - off Theory) โดยบริษัทต้องเลือกระหว่างประโยชน์ของหนี้สิน (ประโยชน์จากภาษี) กับอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นและมีต้นทุนของการล้มละลายที่เพิ่มขึ้น เนื่องจากบริษัทสามารถนำดอกเบี้ยจ่ายมาเป็นค่าใช้จ่ายในทางภาษีได้ (Dyreng, S. D. et al., 2006)

นอกจากนี้แล้ว Berdertscher, et al. กล่าวว่า การวางแผนทางภาษีที่ทำให้กำไรทางภาษีและกำไรทางบัญชีลดลงและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยวัดค่าจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (TAX/CFO) และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวม (TAX/ASSET) (Berdertscher, B. et al, 2010) ในขณะที่ Silvio Luis Leite Santa กล่าวว่า การวางแผนภาษีคือกิจกรรมการจัดการธุรกิจ โดยมีความตั้งใจเพื่อปรับปรุงสมรรถภาพทางการเงินของบริษัทซึ่งเป็นการช่วยให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนของเจ้าของ ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการวางแผนภาษีคือการช่วยลดจำนวนภาษีที่ต้องชำระ (Silvio Luis Leite Santa, 2016) ส่วน กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กล่าวว่า การวางแผนภาษี หมายถึง การวางแผนเสียภาษี ไม่ใช่การโกงภาษีหรือหนีภาษี แต่เป็นการวางแผนให้เสียภาษีน้อยที่สุด และมีความถูกต้องตามที่ทางกรมสรรพากรกำหนด ดังนั้น ธุรกิจต้องศึกษาและเข้าใจถึงรายละเอียดที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลของธุรกิจตนเองเพื่อใช้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่หักค่าลดหย่อนได้ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2559) โดยที่ สัตยา ตันจันทรพงศ์ อธิบายว่า การวางแผนภาษีทำให้กำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษีลดลง (book - tax conforming tax planning) สามารถวัดระดับการวางแผนภาษีโดยใช้อัตราส่วนภาษีต่อกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน (Tax/OCF) และอัตราส่วนภาษีต่อสินทรัพย์รวม (tax/total assets) ถ้าค่า Tax/OCF และ tax/total assets มีค่าต่ำแสดงว่ามีการวางแผนภาษีในระดับสูง ทั้งนี้ การใช้ค่ากระแสเงินสดสุทธิจากการดำเนินงานเป็นฐานในการคำนวณ เนื่องจากงบกำไรขาดทุนจะบันทึกรายได้และค่าใช้จ่ายในรูปของเกณฑ์คงค้างซึ่งยังไม่มีมีการรับหรือจ่ายเงินจริงแต่กระแสเงินสดจะแสดงให้เห็นรายได้ที่ไม่ใช่เงินสดและรายการจ่ายที่ถูกรวมเข้าไปเพื่อให้ทราบผลการดำเนินงานที่แท้จริง (สัตยา ตันจันทรพงศ์, 2559)

สรุปได้ว่า “การวางแผนภาษี” หมายถึง การใช้กลยุทธ์ทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคล (Income Tax Expense) ลดลง การทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชี (Book - Tax Nonconforming Tax Planning) หรือการทำให้กำไรทางภาษีลดลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษีโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเสียภาษีอากรโดยถูกต้อง ครบถ้วนและจำนวนน้อยที่สุดโดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากร และเพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่ง

เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการเช่นกัน ซึ่งจากที่สรุปมาแสดงให้เห็นถึงมุมมองของการวางแผนทางภาษีใน 3 มุมมอง ได้แก่ การวางแผนทางภาษีช่วยให้เสียภาษีน้อยลง การวางแผนทางภาษีช่วยให้ไม่กระทำความผิดต่อกฎหมายภาษี และการวางแผนทางภาษีจะช่วยให้สามารถใช้ประโยชน์ด้านการลดหย่อนภาษีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการเติบโตของกิจการ

การเติบโตของธุรกิจนั้น โดยทั่วไปจะมาจากยอดขายที่มากขึ้น ต้นทุนที่ลดลงและทำให้กำไรสุทธิมากขึ้น วิธีการเติบโตของธุรกิจมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปในแต่ละประเภทธุรกิจ ซึ่งข้อมูลจาก Investment Reader รายงานว่า ตัวอย่างเช่น ร้านค้าปลีกสามารถเติบโตด้วยการเปิดสาขาเพิ่มและทำการตลาดเพื่อเพิ่มยอดขายในแต่ละสาขา ในขณะที่บริษัทผลิตสินค้าเพิ่มการเติบโตด้วยการขยายกำลังการผลิต หรือเพิ่มงบการตลาดและเพิ่มช่องทางการขาย เป็นต้น (Investment Reader, 2018) ซึ่งการเติบโตของกิจการนั้น Brigham, et al. กล่าวว่า อัตราการเติบโตของกิจการสามารถวัดได้จากการหาอัตราการเจริญเติบโตที่คาดหวัง (Expected Growth rate) เพราะวัตถุประสงค์ของการดำเนินธุรกิจคือการตอบแทนคืนให้แก่การลงทุนของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นซึ่งสามารถวัดได้ด้วยอัตราผลตอบแทนส่วนของผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้น (Return on Equity: ROE) (Brigham, K. H. et al., 2013) และการเติบโตยังเกิดจากการเพิ่มขึ้นของกำไรสะสมของกิจการที่สามารถนำมาใช้ลงทุนต่อ (Reinvestment) ดังนั้น อัตราการเติบโตที่สูงขึ้นจึงมาจากการเพิ่มขึ้นของกำไรสะสมของกิจการหลังจากมีการจ่ายปันผลแก่ผู้ถือหุ้น และอัตราการเติบโตของกิจการสามารถคำนวณได้ดังนี้

$$\text{อัตราการเติบโต} = \text{อัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้เป็นเจ้าของ (ROE)} \times \text{อัตราการรักษารัฐกิจ*} \\ (\text{อัตราการรักษารัฐกิจ*} = 100\% - \text{อัตราการจ่ายปันผล})$$

(เทพ รุ่งธนาภิรมย์, 2562)

จากการทบทวนเพิ่มเติมพบว่า การประมาณการเติบโตของกิจการหรือของธุรกิจยังสามารถวัดประเมินได้อีกหลายวิธีการ ดังนี้

1. การวัดจากผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน โดยอัตราส่วนนี้เรียกว่า Retention Ratio หรืออัตราการเก็บกำไรไว้ โดยที่ $\text{Retention Ratio} = 1 - \text{Payout Ratio}$ โดย Payout Ratio คือ อัตราการจ่ายเงินปันผลคิดเป็นร้อยละของกำไรสุทธิ

2. การวัดอัตราการเติบโตของเงินปันผลหรือมูลค่าทางบัญชีโดยที่วิธีการนี้จะเป็นวิธีการนี้เป็นการประมาณการการเติบโตโดยอาศัยข้อมูลเชิงพื้นฐานของบริษัทหรือ

$$\text{อัตราการเติบโตของเงินปันผลหรือมูลค่าทางบัญชี } g = (1 - \text{payout Ratio}) \times \text{ROE}$$

(Investment Reader, 2018)

3. การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์หรือ ROA ซึ่งเป็นอัตราส่วนทางการเงินระหว่างกำไรสุทธิกับสินทรัพย์รวม เป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความสามารถของกิจการที่จะนำสินทรัพย์ที่มีไปใช้ประโยชน์ในดำเนินการของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

$$\text{ผลตอบแทนจากสินทรัพย์หรือ ROA} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

(TerraBKK, 2017)

4. การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Return on Equity /ROE) เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่เปรียบเทียบระหว่างกำไรสุทธิกับส่วนของผู้ถือหุ้น การวัดประสิทธิภาพส่วนของผู้ถือหุ้นว่าให้ผลตอบแทนเท่าไรซึ่งการวิเคราะห์ค่าที่คำนวณได้ หาก ROE มีค่าสูงแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรสูงเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น จึงทำให้ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้นสูง ผู้ลงทุนที่ถือหุ้นของกิจการนั้น ๆ มีโอกาสได้ผลตอบแทนสูง หาก ROE มีค่าต่ำ แสดงว่ากิจการมีความสามารถในการทำกำไรต่ำเมื่อเทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้น กิจการจึงสามารถสร้างผลตอบแทนให้กับผู้ถือหุ้นได้ต่ำ

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ย}}$$

(เทพ รุ่งธนาภิรมย์, 2562)

5. การวัดการเติบโตจากอัตรากำไรขั้นต้น (GPM) เป็นการวัดอัตราส่วนเปรียบเทียบผลกำไรขั้นต้นกับยอดขายซึ่งทำให้สามารถประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกิจการเปรียบเทียบผลกำไรจากการขายเทียบเป็นร้อยละของยอดขาย (รายได้จากการขายและการให้บริการ) เพื่อใช้วัดความสามารถของบริษัทในการควบคุมต้นทุนสินค้าและความสามารถในการปรับราคาขายสินค้า หากบริษัทมีความสามารถในการควบคุมต้นทุนเมื่อเทียบกับรายได้จากการขายจะทำให้มีความสามารถในการทำกำไรดีขึ้นถือว่าเป็นตัวตั้งต้นของการทำกำไรได้ หากอัตรานี้ดี กำไรสุทธิมีแนวโน้มที่จะดีตามและยังทำให้ทราบถึงความสามารถในการจัดการ

ผลิต การควบคุมต้นทุนการผลิต การตั้งราคาการแข่งขันในอุตสาหกรรม หากการแข่งขันสูงจะทำให้กำไรขั้นต้นมีความผันผวน

$$\text{อัตรากำไรขั้นต้น} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นโดยเฉลี่ย}}$$

(Andrew Bloomenthal, 2021)

6. การวัดการเติบโตจากกำไรจากอัตราผลตอบแทนการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยและภาษี คือ กำไรขั้นต้นหักด้วยค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร อัตรากำไรจากการดำเนินงานจะแสดงถึงความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ หากกิจการมีอัตรากำไรขั้นต้นสูงแต่มีอัตรากำไรจากการดำเนินงานต่ำแสดงให้เห็นว่ากิจการมีค่าใช้จ่ายในการขายและบริหารที่สูงซึ่งอาจมีอิทธิพลทางตรงต่อกิจการ

$$\text{อัตราผลตอบแทนจากการดำเนินงาน} = \frac{\text{กำไรจากการดำเนินงาน}}{\text{ยอดขาย}}$$

(CFI Team, 2022)

7. การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ คือ กำไรที่หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ออกแล้วและเหลือเป็นกำไรสำหรับกิจการการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิควรจะต้องวิเคราะห์จากส่วนที่ยังมีการดำเนินงานเป็นปกติเพราะอัตรากำไรสุทธิจะถูกนำไปวิเคราะห์คาดการณ์สถานการณ์ในอนาคตของกิจการ หากวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิจากส่วนงานที่เลิกดำเนินงานไปแล้วจะส่งผลให้อัตรากำไรสุทธิที่ได้ไม่สะท้อนความเป็นจริง

$$\text{อัตรากำไรสุทธิ} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ยอดขายสุทธิ}}$$

(Chris, B. Murphy, 2022)

นอกจากนี้แล้วยังสามารถประมาณการเติบโตด้วยวิธีอื่นก็ได้ เช่น รับฟังข้อมูลการเติบโตจากประมาณการของผู้บริหารหรือใช้ข้อมูลจากนักวิเคราะห์ เพราะฉะนั้นนักวิเคราะห์ก็ได้รับข้อมูลจากผู้บริหารว่าบริษัทมีแผนในการเติบโตอย่างไรเหมือนกัน และนักวิเคราะห์จะมีการประมาณการเติบโตตามความเห็นตัวเองเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลจาก

นักวิเคราะห์หรือผู้บริหารบางครั้งอาจมีความลำเอียง (Bias) ได้ เช่น ผู้บริหารตั้งเป้าไว้สูงไป หรือนักวิเคราะห์ประมาณการเติบโตมากเกินไป ดังนั้น นักลงทุนอาจจะต้องวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและรอบคอบ อีกทั้งจากสูตรคำนวณต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอมานั้น พบว่า มีบางสูตรที่การวัดอัตราการเติบโตของกิจการนั้นจะต้องมีเรื่องของภาษีเข้าไปเกี่ยวข้อง อาทิสูตรคำนวณของ CFI Team ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า เป็นการวัดการเติบโตจากกำไรจากอัตราผลตอบแทนการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยและภาษี แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนภาษีกับการเติบโตของกิจการหรือเศรษฐกิจ (CFI Team, 2022) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปริญญา เฉิดโฉม และคณะ พบว่า การเติบโตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำเป็นต้องมีการวางแผนภาษี เช่น การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม และการผลักดันนโยบายเขตปลอดภาษี (ปริญญา เฉิดโฉม และคณะ, 2559)

สรุป

การวางแผนภาษีมีความสำคัญต่อการเติบโตของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพราะเป็นการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เพื่อการปฏิบัติในอนาคตเกี่ยวกับรายการทางการเงิน และยังเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญทั้งทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อลดค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชีทางธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความมั่นคงและมั่นคงให้กับเจ้าของกิจการเพราะเป็นผลกระทบทางตรงที่ทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง หรือเป็นผลกระทบทางอ้อมจากวิธีปฏิบัติทางบัญชีที่ทำให้ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงหรือเรียกว่า “ค่าใช้จ่ายภาษี” และยังเป็นการทำกำไรทางภาษีลดลงโดยไม่กระทบกับกำไรทางบัญชีและกำไรทางภาษี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเสียภาษีอากรโดยถูกต้อง ครบถ้วนและจำนวนน้อยที่สุดโดยไม่อาศัยการหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือการกระทำที่ผิดกฎหมาย และเพื่อใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเติบโตของกิจการ เพราะการวางแผนภาษีแสดงให้เห็นถึงการกำกับดูแลกิจการที่ดี ซึ่งสิ่งนี้ช่วยให้นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเชื่อมั่นและจะส่งผลเชิงบวกต่อราคาหุ้นของบริษัทจดทะเบียนหรืออาจกล่าวได้ว่านักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้ความสำคัญกับระดับการกำกับดูแลกิจการที่ดี และสิ่งนี้เองจึงมีส่วนทำให้กิจการเติบโตในที่สุด และในขณะที่การวัดการเติบโตของกิจการนั้นพบว่า มีหลายวิธีการ ได้แก่ 1) การวัดการเติบโตจากผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน 2) การวัดอัตราการเติบโตของเงินปันผลหรือมูลค่าทางบัญชี 3) การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ 4) การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น 5) การวัดการเติบโตจากอัตรากำไรขั้นต้น 6) การวัดการเติบโตจากกำไรจากอัตราผลตอบแทนการดำเนินงานก่อนดอกเบี้ยและภาษี และ 7) การวัดการเติบโตจากอัตราผลตอบแทนกำไรสุทธิ

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2559). การวางแผนภาษีนิติบุคคล SMEs. เรียกใช้เมื่อ 15 เมษายน 2565 จาก [https://bsc.dip.go.th /th/category/ financial- accounting/ fs-TaxPlanning](https://bsc.dip.go.th/th/category/financial-accounting/fs-TaxPlanning)
- กรมสรรพากร. (2564). ภาษีเงินได้นิติบุคคลคำนวณจากกำไรสุทธิ. เรียกใช้เมื่อ 15 มกราคม 2565 จาก <https://www.rd.go.th/841.html>
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม และคุณลักษณะ ตราชูธรรม. (2551). ภาษีซื้อต้องห้าม. วารสารสรรพากรสาส์น, 55(10), 55-62.
- ตลาดหลักทรัพย์. (2563). เทคนิควางแผนทางภาษีให้มีเงินเหลือเก็บ. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤษภาคม 2565 จาก <https://www.setinvestnow.com/th/financialplanning/tax-planning-tips>
- ตลาดหลักทรัพย์. (2563). รายงานประจำปี 2563. กรุงเทพมหานคร: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- ตลาดหลักทรัพย์. (2565). การจดทะเบียนหลักทรัพย์. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤษภาคม 2565 จาก <https://www2.set.or.th/th/faqs/listing p1.html>
- เทพ รุ่งธนาภิรมย์. (2562). คัมภีร์หุ้นท่านทองคำ (1) เป็นไทด้วยหุ้น. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ซี เอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ปริญญญา เฉิดโฉม และคณะ. (2559). การเติบโตของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ กรณีสืบศึกษาอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พงศธร จันทรประทัก และคณะ. (2564). อิทธิพลทางเศรษฐกิจต่อดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยกรณีศึกษาหลักทรัพย์หมวดขนส่งและโลจิสติกส์. วารสารบริหารศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 10(1), 98-110.
- ภาณุวัฒน์ คณะโต. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่าง TOBIN'S Q กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทกลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีหมวดธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. ใน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สัตยา ตันจันทรพงศ์. (2559). อิทธิพลของการกำกับดูแลกิจการการบริหารกำไรและการวางแผนภาษีที่มีต่อผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารสมาคมนักวิจัย, 20(2), 105-113.
- สัตยา ตันจันทรพงศ์ และพัทธ์ยศ เดชศิริ. (2561). ผลกระทบเชิงสาเหตุระหว่างการวางแผนภาษีกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 38(3), 1-13.

- สุเทพ พงษ์พิทักษ์. (2561). การวางแผนภาษีอย่างไร ให้ธุรกิจยั่งยืน. เรียกใช้เมื่อ 10 พฤษภาคม 2565 จาก <https://sme.krungthai.com/sme/productListAction.action?command=getDetail&cateMenu=KNOWLEDGE&catelId=9&itemId=135>
- อรรวรรณ เชื้อเมืองพาน และมนตรี ช่วยชู. (2563). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย: ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์และการก่อสร้าง. วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 6(4), 1-13.
- Andrew Bloomenthal. (2021). Gross Profit Margin. Retrieved July 10, 2022, from https://www.investopedia.com/terms/g/gross_profit_margin.asp
- Berdertscher, B. et al. (2010). The impact of private equity ownership on corporate tax avoidance. In Working paper. Harvard University.
- Brigham, K. H. et al. (2013). Researching Long-Term Orientation. Family Business Review, 27(1), 72-88.
- CFI Team. (2022). Operating Profit Margin. Retrieved July 10, 2022, from <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/knowledge/finance/operating-profit-margin/>
- Chris, B. Murphy. (2022). Net Profit Margin. Retrieved July 10, 2022, from https://www.investopedia.com/terms/n/net_margin.asp
- Desai, M. A. & Dharmapala, D. (2006). Corporate tax avoidance and high-powered incentives. Journal of Financial Economics, 79(2006), 145-179.
- Desai, M. A. & Hines, J. (2003). Evaluating International Tax Reform. National Tax Journal, 56(30), 487-502.
- Dyreg, S. D. et al. (2006). Long-Run Corporate Tax Avoidance. Retrieved April 2, 2022, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=1017610
- Investment Reader. (2018). เราจะประมาณการเติบโต (Growth) อย่างไร. Retrieved May 10, 2022, from <https://www.finnomena.com/investment-reader/growth/>
- Miles, J. & Shevlin, M. (2001). Applying Regression and Correlation: A Guide for Students and Researchers. London: Sage.
- Silvio Luis Leite Santa. (2016). Corporate tax avoidance and firm value: from Brazil. SSRN Electronic Journal, 13(30), 114-133.
- TerraBKK. (2017). ROA สะท้อนผลตอบแทนจากสินทรัพย์. Retrieved July 15, 2022, from <https://www.terrabkk.com/articles/64080>

Wilson, R. J. (2009). An examination of corporate tax shelter participants. The accounting reviews, 34(3), 969-999.